

[N. Neergaard.]

han fastholdt sit Løfte om, at Rigsdagen ikke skulde hjemsendes, før denne Sag var drøftet til Ende.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forlangte klar Besked om, paa hvilket Grundlag de omtalte Forhandlinger skulde føres. Ja, den højtærede Statsminister har jo oplyst Sammenhængen med Sagen, at der fra den højtærede Statsminister kom en Opfordring til os om at føre disse Forhandlinger, at vi behandlede Sagen i vort Partimøde, at vi har været enige om, at naar Statsministeren stillede en saadan Opfordring, vilde vi efterkomme den.

Saa spurgte det ærede Medlem: Paa hvilket Grundlag? Der er ikke noget Grundlag, det er en Selvfølge, Forhandlingerne er ikke begyndt, og jeg kan virkelig ikke tjene det ærede Medlem i at oplyse om noget, som ikke eksisterer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg afbrød det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fordi hans Udtalelser absolut ikke dækker de faktisk da tilstedeværende Forhold. Det ærede Medlem ved, at i Foraaret 1929 fremsatte Venstre her paa Rigsdagen Forslag til en Rigsdagsbeslutning, som krævede alle Udgiftsbudgetter forholds- mæssig nedbragt, ogsaa de militære. Paa dette Program dannedes den tidligere Regering, frit og uafhængigt stillet til alle Sider, og derfor maatte Regeringens og Partiets Svar paa de Konservatives Krav med Hensyn til de forhøjede Militærudgifter stedse være: Vi kan finansielt ikke strække os videre uden at komme udenfor Rammen for vor Virksomhed; og det var den Opfattelse, som selvfølgelig ogsaa maatte finde sit Udtryk gennem Finansministerens Stilling til denne Sag, det var den Opfattelse, som fra vore Forhandlers Side stadig blev hævdet overfor de Herrer, som mente paa dette Tidspunkt at have Raad til at være nogenlunde umættelige. Deraf Katastrofen. Og det nytter jo ikke, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henviser til sprængte Forhandlinger, jeg kan jo blot minde ham om hans egen Finanslovsordførers, det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser, umiddelbart før de Konservative blev siddende paa deres Pladser, da Afstemningen foregik. Denne Udtalelse er et Vidnesbyrd om, at man heller ikke fra konservativ Side betragtede Muligheden for Forhandlingernes Fortsættelse til en lykkelig Afslutning som udelukket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Krag skulde sætte sig lidt bedre ind i Tingene, inden han tager Ordet angaaende denne Sag, thi hvis det ærede Medlem Hr. Krag vilde se efter, om det var umiddelbart, inden vi undlod at stemme, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte sig, saaledes som her er omtalt, vil han se, at dette er ikke rigtigt. Han vil se, at Mødet blev afbrudt. . . . . (Afbrydelse.) — nu bryder det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) ind . . . . . at Mødet blev afbrudt en halv Time paa Foranledning af den nuværende højtærede Indenrigsminister. Men hele det Spørgsmaal skal jeg gerne vende tilbage til. At man ikke, om jeg saa maa sige, kunde indbyde til Handling fra vor Side, men kun kunde sige, hvordan vor Stilling var, er jo lige til.

Derefter skal jeg lade det ærede Medlem Hr. Krag ligge og med et Par Ord vende mig til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Det ærede Medlem trækker jo store Veksler paa den Ro og Ligevægt, han havde faaet i Sindet, thi naar det ærede Medlem taler om Urede i Balancen, viser de faktiske Forhold, at denne Tale er urigtig. Det ærede Medlem talte om, at Spørgsmaalet om, at 1922-Ordningen skulde holdes, kom slet ikke op, men det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at det var et stort politisk Spørgsmaal i 1927, et stort politisk Spørgsmaal i 1928, og at det begge Gange var et Spørgsmaal, som diskuteredes meget stærkt her i Salen. Alligevel har det ærede Medlem Dristighed overfor mig til at sige, at det Spørgsmaal kom slet ikke op, naar det overhovedet var latent siden 1927, og det var Aarsagen til, at det daværende Ministerium tog hele Forsvarsspørgsmaalet op. Og vil det ærede Medlem virkelig bruge en saa ringe Diskussionsform — jeg har hørt den blive brugt, naar Venstremænd skulde klare sig i den vanskeligste Situation, men jeg havde ikke ventet at høre den af det ærede Medlem —, at han siger, at Forhandlingerne var ikke blevet ført til Ende, og der var lovet, at Rigsdagen skulde ikke sendes hjem, før Forhandlingerne var ført til Ende? Men hvad var det Løfte værd? (Afbrydelse af Pinholt). Nu begynder det ærede Medlem Hr. Pinholt at tale med; det kniber aabenbart i denne Sag. Hvad dette Spørgsmaal angaar, er Forholdet jo ligetil dette, at man kunde føre Forhandlingerne til Ende og